

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

การขัดแย้งไม่สมควรแก่ชาติไทยเรา

แม้จะปิดโครงการแล้วก็ตาม แต่การช่วยชาติของเราที่มีผู้ศรัทธามาอุดหนุนอยู่ตลอดเราก็ต้องรับไปตลอด ปิดก็ปิดส่วนใหญ่ที่ได้ออกประกาศไว้แล้ว ส่วนย่อยที่มาตามอหิชาศัยมาเรื่อย ๆ เราก็รับเรื่อย ๆ ตาม พอถึงกาลเวลาพอสมควรแล้วเราก็จะประกาศปิดหมดเลย คือหยุดหมด ถือเป็นปกติธรรมดาที่นี้ ไม่บริจาคนะ หลังจากนั้นไปไม่นานเราก็จะประกาศให้ทราบ แม้เช่นนั้นที่มีมาเราก็ต้องปฏิบัติตามเดิม จะประกาศให้ประชาชนทั้งหลายทราบทั่วหน้ากันว่าเรามีวันก้าวเดิน มีวันหยุดนะ พอว่าหยุดหมดก็เป็นอันว่าการก้าวเดินหยุดหมด ผู้ที่มาบริจาคนะเป็นส่วนย่อยตามอหิชาศัยก็จำต้องรับกันอยู่โดยดี และปฏิบัติตามเดิม

พุ่มผ้าป่าคิดกันเรียบร้อยแล้วนะ พุ่มผ้าป่าของเราจะเรียบร้อยสวยงามยังไงบ้างได้ปรึกษากันให้ดีนะ เราก็เป็นแต่เพียงเตือนให้ทราบเท่านั้นแหละ คราวนี้เป็นพุ่มผ้าป่าที่น่าดูบ้างเพราะจะเข้าไปในสังคมใหญ่ของชาติไทยเรา ควรจะเป็นผ้าป่าเป็นพุ่ม ๆ งดเรื่องผ้าป่าเราทำทั่ว ๆ ไปเสีย ต้นผ้าป่าประเภทต่าง ๆ เรางดทั้งหมด เราเปลี่ยนจากนั้นเข้ามาเป็นพุ่มผ้าป่า เข้าสู่จุดรวมใหญ่คือหัวใจของชาติเรา ที่สวนอัมพรที่รวมนะ รวมสมบัติจะรวมที่นั้น

กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน ที่หลวงตาม้าธรรมมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายทั้งด้านวัตถุและทางด้านจิตใจนี้นำมาด้วยธรรมล้วน ๆ มีความมุ่งประสงค์อยากให้ชาติไทยของเรามีความแน่นหนามั่นคงทั้งด้านวัตถุทั้งด้านจิตใจ ที่มีต่อกันในประเทศไทยของเราเป็นอย่างน้อย ควรจะมีความประสับประสานซึ่งกันและกัน ชาติไทยประหนึ่งว่าเป็นอวัยวะเดียวกัน ไม่ควรที่จะทำลายอวัยวะตน แขนซ้ายแขนขวาถูกแขนไหนเจ็บอวัยวะตัวเองทั้งนั้นแหละ ในอวัยวะนี้ถูกตรงไหนก็ถูกอวัยวะตัวเอง จะว่าแขนซ้ายชนะแขนขวา แขนขวาแพ้มันก็เจ็บอยู่ในอวัยวะของเรา เราเป็นผู้รับเคราะห์ความแพ้ ความชนะ ความทุกข์ทั้งหลายระหว่างแขนซ้ายแขนขวาของอวัยวะอันเดียวกัน

ในอวัยวะของเราทั้งหมดเราควรรักสงวน ดังที่เขาเป็นมาแล้วโดยหลักธรรมชาติของเราทุกคน ๆ ร่างกายทุกคนมีความรักสงวนเป็นหลักธรรมชาติ กระจายออกไปก็เป็นความรักชาติ ความรักชาติต้องมีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน อย่าเห็นแก่ทิฐิมานะ

มาโดนกัน ทะเลาะเบาะแว้ง หวังเอาแพ้เอาชนะจากกัน ซึ่งเทียบกับแขนซ้ายแขนขวามันไม่เกิดประโยชน์อะไรนะ ทำให้ชาติอื่น ๆ เขามองมาแล้วเขาจะถูกเหยียดหยามซ้ำเติมเข้าไปอีก ว่าเมืองไทยนี้ไม่มีราคำราคาอะไร เมืองก็ไม่มีเมืองใหญ่เมืองโตอะไร เพียงเท่านี้ก็กิจการงานอะไรเกิดขึ้นมาแทนที่จะช่วยกันสนับสนุนตามเหตุที่ดีที่งาม กลับเป็นการขัดการแย้ง การทำลายซึ่งกันและกันอย่างนี้ไม่สมควรแก่ชาติไทยของเราซึ่งเป็นเมืองพุทธเลย

เมืองพุทธท่านประสับประสานกันนะ ผิด ถูก ชั่ว ดี มีได้ด้วยกันทุกคน ไม่ใช่ไม่มี ใครจะมีความรู้สูงต่ำขนาดไหนมีได้ด้วยกัน เมื่อมีได้ เรามิได้เขาก็มิได้ เมื่อต่างฝ่ายต่างมิได้ ต่างฝ่ายต่างระมัดระวังให้ยอมรับความผิด ถูก ชั่ว ดี ของตนแล้วแก้ไขตัดแปลงไป สิ่งนั้นก็ดีสมัครสมานแน่นหนามั่นคงขึ้นมาเรื่อย ๆ แต่ถ้าไม่ยอมรับความผิดของตัวเองนี่ก็เป็นการส่งเสริมไฟไฟที่จะเผาทั้งตนและชาติ ซึ่งเป็นอวิยะเดียวกัน ให้ฉิบหายวายปวง ไม่มีประโยชน์อะไรเลย

ขอให้พี่น้องชาวพุทธได้พากันนำธรรมนี้ไปประพฤติปฏิบัติ กำจัดสิ่งที่ขัดขวางต่อส่วนรวมของเราให้กระจายหายไป ให้มีแต่ความสมัครสมาน ความพร้อมเพรียงสามัคคี ผู้ใหญ่ผู้น้อยอย่าไปถือกันในเรื่องทิฐิมานะซึ่งเป็นพินเป็นไฟทั้งนั้นแหละ ให้ถืออรรถถือธรรมแทนทิฐิมานะ ใหญ่ก็จะมี ความร่วมเย็นเป็นสุข เป็นที่เคารพนับถือของผู้น้อย เราอยู่เมืองไทยด้วยกันเราไม่ประสงค์อย่างยิ่ง ที่ได้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ให้แตกร้างสามัคคีกัน เรานำเพื่อความ เป็นกลุ่มเป็นก้อน เป็นเนื้อเป็นหนัง เป็นความแน่นหนามั่นคงต่อชาติไทยของเรา ทั้งด้านวัตถุและจิตใจที่ประสานกัน ควรที่จะเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน

อันเรื่องทิฐิมานะที่นำมาใช้ไปที่ไหนมันเสียหาย ทิฐิมานะกับตัวเราเองไม่เกี่ยวข้องกับผู้ใด ทิฐิมานะหรือกิเลสตัวนี้มันก็ทำลายเราอยู่โดยลำพังเรา กระจายออกไปภายนอกมันก็ไปทำลายภายนอก ไม่มีดีเลย จึงควรละ ทุกๆทุกคนให้พยายามละ ที่เราทำผิดจะให้คนอื่นมายอมรับว่าเราทำถูก ใครก็ยอมรับไม่ได้ ๆ รู้ด้วยกันทุกคน นอกจากจะแก้ไขตัดแปลงให้ถูกไปเท่านั้นจึงจะเป็นที่ยอมรับกัน ตายใจซึ่งกันและกันได้ ถ้าต่างคนต่างมีทิฐิมานะ เขาก็เก่งเราก็เก่ง ไม่มีใครเก่งนะนั่น เตรียมพร้อมที่จะกัดกัน ไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย เอาหลักธรรมไปจับไปพินิจพิจารณา ที่ไหนผิดแล้วก็ให้แก้ไขเพื่อความถูกต้อง นั้นถูกต้องแล้วนั้น

นี่เราก็อุตสาห์พยายามนำพี่น้องทั้งหลาย เราไม่ได้หวังอะไรเลยแม้ชนิดหนึ่ง มีแต่หวังที่จะให้ชาติบ้านเมืองมีความเป็นปึกแผ่นมั่นคง และจิตใจให้มีศีลมีธรรมกลมกลืน

ภายในใจตัวเองและเกี่ยวข้องกันก็ให้มีประสับประสานกันด้วยอรรถด้วยธรรม ด้วยความเห็นอกเห็นใจกัน อย่าถือทิฐิมานะซึ่งไม่เกิดประโยชน์อะไรแหละ มันก็มีแต่ความสำคัญของตนเอง แต่ตัวเองก็ไม่ดี มีแต่ความสำคัญเฉย ๆ มันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ยิ่งจะเกิดโทษต่อตัวเองถ้าไม่ละทิฐิมานะที่สำคัญว่าตนดีออกเสีย แก้ไขกันด้วยความดีมาชะล้าง สิ่งเหล่านั้นก็จะสงบลงไป คนเราก็เข้ากันได้นะ เรื่องทะเลาะเบาะแว้งไม่ใช่ของดี ถือฝายนั่นฝายนี่ด้วยทิฐิมานะที่จะกัดฉีกกันนี้ ก็เป็นเรื่องของพินของไฟทั้งนั้น ควรที่จะต่างคนต่างรู้เนื้อรู้ตัวแก้ไขตัดแปลงตนไป

สำหรับเรานี้จะพูดธรรมดาก็ตาม คืออินมโนลโปธรรมดาก็ตาม จะพูดเด็ดเผ็ดร้อนอะไร เราพูดไปตามเรื่องของธรรมที่มีแง่หนักเบาเล็กน้อยเท่านั้น เราไม่ได้พูดด้วยทิฐิมานะ ด้วยกิเลสตัณหาใด ๆ กับพี่น้องทั้งหลายเราไม่มี อย่างนั้นเราไม่มี มีตั้งแต่ความอยากให้ชาติไทยของเรามีความแน่นหนามั่นคง และมีความพร้อมเพรียงสามัคคีกันเท่านั้น อันใดที่ไม่ถูกอย่าได้ฝืน ฝืนไปก็ผิดไปวันยังค่ำ ให้แก้ไขตัดแปลงก็จะถูก ดีไปก็ดีวันยังค่ำเหมือนกัน ถ้าไม่แก้ไขกันวันจะเลวร้ายลงไป ๆ เลวร้ายก็ชาติไทยของเราเลวร้าย ให้ชาติอื่นเขาหัวเราะแล้วไม่เกิดประโยชน์อะไรนะ ควรที่จะส่งเสริมความดีต่อกัน เข้าหากันได้นะ อย่าถือดีถือเด่นในความชั่ว ความชั่วเอามาถือดีถือเด่นเท่าไร มันก็ชั่วของมันอยู่นั้นแหละ ให้เอาความดีมาถือแล้วจะดีไปเรื่อย ๆ แก้ไขตัดแปลงตนเองไปเรื่อย ๆ

เราวิตกวิจารณ์กับบรรดาพี่น้องทั้งหลายซึ่งมีแต่เรื่องขัดเรื่องแย้งกัน จะทำประโยชน์อะไรมักจะขัดจะแย้งกันเสมอ แม้ไม่ได้แย้งกับภายนอกก็มาแย้งกับพวกกันเอง ขัดกับพวกกันเอง นี่เป็นความเสียหาย อย่าพากันคิดกันทำ อันใดที่ควรจะอนุโลมผ่อนผันให้อนุโลมผ่อนผันไปเมื่อไม่เสียหาย อันใดที่เป็นความผิดก็ให้เตือนกัน แล้วผู้รับเตือนก็ควรจะไปเป็นคติ อย่าเอาทิฐิมานะมาดันกัน มันจะเหมือนไฟได้เชื้อเผากันแหละ ไม่มีประโยชน์อะไรเลย

เจตนาของเรามีต่อพี่น้องทั้งหลาย มีอย่างบริสุทธิ์ที่สุดส่วน ไม่มีอะไรที่เป็นพิษเป็นภัยเข้ามาเจือปนในจิตใจและกิริยาในการแสดงออกบ้างเลย เราไม่มี ถึงจะหนักเบาเล็กน้อยเพียงไรก็เป็นกิริยาของธรรม ก้าวเดินไปเพื่อผลประโยชน์ตามเหตุผลหนักเบาเล็กน้อยนั้น ๆ เท่านั้นไม่เป็นอย่างอื่น

นี่ก็จวนเข้ามาแล้ว วันนีวันที่ ๕ วันที่ ๑๒ นี้ก็จะได้มอบทองคำและดอลลาร์ ให้โลกภายนอกเขาได้เห็นจากภายในของเราซึ่งมีความพร้อมเพรียงกัน เป็นมงคลนะ ถ้าผิดจากนี้แล้วไม่เป็นเลย หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายจึงวิตกวิจารณ์ซึ่งมีหลายหัวใจ

ควรจะนำธรรมมาปรับปรุงตัวเอง ให้แก้ไขในสิ่งไม่ดี ถ้าจะเอาแต่ทิฐิมานะนี้วันยังค่ำ เป็นไฟไปหมด สุดท้ายก็เป็นไฟเผาชาติตัวเองและศาสนาของตัวเองไม่มีที่อยู่ บ้านก็ไม่มี ศาสนาก็ไม่มี จม ให้พากันระมัดระวังเรื่องเหล่านี้

วันนี้ไม่พูดอะไรมากแหละ พูดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้ท่านทั้งหลายเห็นคุณค่าแห่งความสามัคคีกัน นี่เป็นธรรมของพระพุทธเจ้า ที่ทรงแสดงไว้สำหรับเราทั้งหลายฟัง

สามัคคี สมคฺคานํ ตโป สุขํ ความพร้อมเพรียงสามัคคีนั้นเป็นเครื่องแผดเผา ความแตกแยกทั้งหลายออก และกลมกลืนกันด้วยความสามัคคี เป็นความดีงาม เพราะฉะนั้นความสามัคคีท่านจึงแสดงไว้แทบทุกแห่งทุกมุม ก็เพราะเห็นคุณค่าแห่งความสามัคคี และเห็นโทษแห่งความแตกแยก ท่านจึงสอนอีกเหมือนกัน อย่าพากันแตกแยก ร่างกายของเราดี ๆ อย่าเอามีดมาฟันมัน เดี่ยวเลือดจะเอี่ยมออกมา ความทุกข์ก็เกิดมาพร้อมกัน ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ให้พยายามระมัดระวังรักษา ได้กระทบกระเทือนกับสิ่งใดให้รีบนำสิ่งนั้นออก แล้วหาหุยกหาหยามารักษา อย่างนี้จึงถูกต้องกับผู้รับผิดชอบในร่างกายของตน ผู้รับผิดชอบในชาติบ้านเมืองก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน ให้ต่างคนต่างระมัดระวังรักษา อย่าพากันทำลาย เอาละวันนี้เทศน์เท่านี้พอ แล้วก็ให้พรย่อ ๆ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.or.th หรือ www.Luangta.or.th